

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 2 K 50 h, za Ameriko pa 3 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

Prošnja!

Hvaležno se zahvalja podpisano upravništvo, da se je na njega poziv v zadnjih dveh številkah „Dolenjskih Novic“ z dopušljatvijo naročnine za l. 1905 odzvala ogromna večina dosedanjih p. n. gg. naročnikov. „Dolenjske Novice“ morejo z zaupanjem začeti 21. leto svojega obstanka. S tem, da je izvršilo to svojo dolžnost toliko naročnikov, priznali so dosedanje delovanje „Dolenjskih Novic“ kot koristno ter da želijo, da iste delujejo i naprej v enakem duhu.

Ker pa upravništvo zares želi, da bi se krôg naročnikov „Dolenjskih Novic“ ne skrčil, ampak razširil, zato si usoja danes prositi, da mu izvolijo najkasneje do konca tekočega leta po poštni položnici, ki smo jo svoj čas priložili, ali po poštni nakaznici doposlali naročnino 2 K še vsi tisti dosednji naročniki, ki so še na dolgu za leto 1904, ali ki niso še plačali letnine za Dolenjske Novice za leto 1905, da vé ono, katere naročnike ima poleg tistih, ki so že doposlali naročnino za leto 1905, šteti med svoje naročnike za leto 1905. Po dosedanjih skušnjah je upravništvo prisiljeno ustaviti pošiljanje Dolenjskih Novic v l. 1905 vsem onim, kateri ne storijo te svoje dolžnosti za l. 1904. kajti dosedaj je imelo več naročnikov, ki so pač sprejemali Dolenjske Novice, a so ostali z naročnino na dolgu.

V nadi, da se s to prošnjo, ki je v interesu reda in vzdrževanja „Dolenjskih Novic“ neizogibna, se mnogi naročniki, ki so sedaj na dolgu, jim ne bodo odtujili, ampak da jim bodo ostali i v bodočnosti zvesti naročniki — plačniki, želi podpisano upravništvo ob enem vsem svojim naročnikom in čitateljem

**vesele Božične praznike in srečno
novo leto!**

Upravništvo „Dolenjskih Novic.“

Gospodarske stvari.

Našim posojilnicam v blagohotno uvaževanje!

Vsakemu naprednemu kmetovalcu je znano, da tvorijo dandanes umetna gnojila v našem gospodarstvu važno pridobitev. Kdor v tem ni prepričan, ali kdor se kljub temu noče poprijeti tega sredstva, da si poveča svoje poljedelske in travniške pridelke, pri temu je vsako prigovarjanje brezuspešno. Srečen, ako more brez umetnih gnojil izhajati. Vsak ni v tako ugodnem položaju. Zato se dandanes poslužuje umetnih

gnojil na stotisoče posestnikov in vsako leto se veliko milijonov metrskih centov umetnih gnojil napravi z namenom, da se ti v kmetijstvu koristonosno uporabijo. Izdâ se za umetna gnojila na milijone kron. Ni naloga tega članka naše posestnike na deželi vnemati za nakup umetnih gnojil. O tem gnojilu je slišal in bral že vsak količkaj zanimajoči se kmetovalec in se je morda tudi že pečal z njih nabavo, ali pa da je temu novodobnemu sredstvu sovražen in tedaj nedostopen vsakemu nasvetu. Dejstvo pa je, da si umetna gnojila bolj in bolj pridobivajo tla in da se leto za letom razširjajo, da je korist, ki jo donasajo, očitna in da se stroški dvakrat, trikrat in večkrat povrnejo. Vzroka dovolj, da se vsak napreden kmetovalec potrudî, da se ž njimi okoristi.

Komur so pa razmere pri nas na deželi znane, ta vé, da je naš oratar konservativen nasproti vsakim novim pridobitvam. To njegovo nezaupanje izvira v večji meri iz tega, ker mu poleg žalostnih ali ponesrečenih poskusov, pomankljivega poduka oziroma posnemanja vrednih vzgledov, največkrat primanjkujejo denarna sredstva, ki so v to svrhu potrebna. Ako izobraženec svojim sosedom — kmetovalcem to in ono novo boljše upeljavo in pridobitev v posnemanje priporoča ali nasvetuje, naleti navadno na nezaupnost, na tako zvane „starokopitneže“, ki se vsemu upirajo in le prerado se po tem sodi, da naš kmetijski stan v obče ni vzprejemen poduku in se brani vsakemu napredku. Ta splošni pojav ima svoje tehtne vzroke. Kmetovalec se boji 1. stroškov in ker se mu taki poskusi radi ponesrečijo, boji se 2. zgube, 3. zasmehovanja svojih sesedov-sovaščanov, prav mnogokrat je pa kriv 4. nezadosten kredit, ki ga uživa. Skušnja ga slednjič uči, da taka začasna obremenitev postane rada stalna. Denar se sprejme, porabi, a ko pride čas vrnitve, ni ne denarja, ne blaga. Izdal se je za druge potrebe, bodisi v pokritje kake nesreče, uime, starejših dolgov itd. Te prave vzroke zakriva pa navadno nasproti svetu s kazanjem nezaupnosti, ter se sramuje svojega siromaštva.

Ako tedaj hočemo našemu kmetijskemu stanu pomoči, podajmo mu sredstva in kredit. Pazimo pa ob enem, da se oboje lahkomišljeno ne izrablja in da se po nepotrebnem ne zapravlja.

Tu zamorejo naše slovenske posojilnice veliko koristiti in lahko storé prevažno narodno dolžnost. Kakor so one začensi pred dobrimi dvajsetimi leti in pozneje rešile naš kmetijski stan o deruhov in onih brezvestnih kapitalistov, ki so zahtevali ne le previsoke obresti, ampak so na tisoče družin pahnili na beraško palico, tako morejo danes ti naši domači denarni zavodi

storiti drugo domoljubno nalogo, da nekoliko svojih v naši sredini pridobljenih rezervnih kapitalov uporabljajo zopet v blag namen, da ž njim koristijo našemu kmetijskemu stanu. V mislih imam predlog, da naše slovenske posojilnice samo del svojih prihranjenih novcev, namesto da jih vlagajo v državne papirje, da jih vedó vsako leto za kratko dobo ali čas 6 do 9 mesecev posoditi, bodisi brezobrestno ali vsaj za znižano obrestno mero onim vnetim kmetovalcem, kateri bi si hoteli ž njimi nakupiti umetnih gnojil, da si pognoje svoje travnike in boljše pašnike. Po preteku 6 do 9 mesecev pa naj bi ti vrnili izposojeni denar, saj bi bili lahko hvaležni svojim posojilnicam za izkazano dobroto. Vsaka močnejša slovenska posojilnica bi lahko pomogla 25—50 trdnim posestnikom in vsakemu posodila po 50—100 K in ako bi to storilo 50 do 100 posojilnic, bil bi uspeh take domoljubne podpore za naš kmetijski stan neprecenljiv.

Da je kaj takega mogoče in lahko izvedljivo, vidimo najbolje na Dolenjskem pri prenovljenju vinogradov. Kje bi bila dandanes nova vinogradniška kultura, ki zahteva toliko težavnega dela in strokovnega znanja, da ni priskočila na pomoč državna in deželna podpora!

Kar se je tu navzlic takim težkočam srečno zvršilo, koliko lažje dosegla bi se povzdiga živinoreje, glavne naše kmetijske panoge, ako bi pridelovali več in boljše krme. Tu zadostuje dôba enerastlinske rasti, da se vidi učinek! Vsak pak mi bode pritrdil, da šteje vsaka močnejša slovenska posojilnica v svojem delokrogu nad 100 boljših, kredita vrednih posestnikov, ki bi ponujena posojila radi sprejeli za dobo 6—9 mesecev, da bi si ž njimi kupili umetnih gnojil. Uspeh v nekaterih letih pri teh posestnikih in njih posnemovalcih donesel bi našemu narodnemu imetku ogromne koristi!

Da pa to ni nič novega, vemo iz tega, ker drugod zlasti na Nemškem, kjer imajo Raifeisenove posojilnice, zadruga itd., že dolgo vrsto let tako z najboljšim uspehom delujejo. Dal Bog, da bi se našle pri nas na Slovenskem posamezne posojilnice, ki bi to domoljubno delo začele; v kratkem bi našle posnemovalke!

Politični pregled.

Državni zbor je odgođen. — V proračunskem odseku je za predlog vlade, naj se najame novo posojilo 69 milijonov, glasovalo samo 14 poslancev, zoper pa 29. Šlo se je tudi za dovolitev 15 milijonov podpore po uimih poškodovanim, a vlada je hotela to podporo dati samo, če poslanci dovolijo novo posojilo. Ker je vladni predlog propadel, je ministerski predsednik poslal poslance domu. Prav lahko mogoče, da bo državni zbor sploh razpuščen in bomo imeli nove volitve. — V zbornici sami še sedaj ni bila končana razprava o dogodkih v Inomostu. Izmed slovenskih poslancev sta govorila Šuklje in dr. Ferjančič. Priznavala sta, da imajo Italijani pravico do svojega vseučilišča, a nikdar ne sme biti to v Trstu. Če se ugotdi zahtevam Italijanov, mora

se tudi nam Slovencem dati vseučilišče, ker Nemci ne priznavajo našim vseučiliščnikom nobenih pravic. — Poslanca dr. Schückerja, hudega nasprotnika Slovanov, je zadela kap. — Dunajsko vseučilišče je radi nemirov zaprto za nedoločen čas.

Na Ogrskem so veliki nemiri radi tega, ker je ministerski predsednik Tisza s poostrenjem državno-zborskega poslovnika ukrotil obstrukcijo. Njega samega so na nekem shodu napadli s kamnjem. Toda bržčas bo ostalo pri tem, kar je ukrenil Tisza in bo vsa jeza njegovih nasprotnikov zaman.

V ogrski državni zbornici je bil 13. dec. velikansk pretep. Poslanci vladi nasprotne stranke napadli so z raznim orodjem novo stražo, ki naj bi varovala red in mir v zbornici, in jo vrgli ven. Vojaštvo je pripravljeno na vse.

Srbski ministri so odstopili. Za nove gre precej trda.

Oni francoski poslanec, Syveton, ki je oklufatal lažnjivega vojnega ministra, bi moral iti pred porotnike. Tistega dne v jutro pa so ga našli mrtvega v njegovi sobi. Zadušil ga je plin. Sum leti na framasone, da so ga ti umorili. So že marsikaterega njim neljubega človeka spravili na oni svet tako, da jim oblasti niso mogle blizu. Da se Syveton, ki bi bil pred porotniki gotovo oproščen, ni sam umoril, kaže, da se je ravno pripravljajal za svoj govor pred porotniki.

Velevlasti so hotele, da se pomnoži število tujih častnikov v Makedoniji, ker se še vedno vrše krvavi poboji, a orožništvo pod vodstvom maloštevilnih tujih častnikov, ni kos svoji nalogi. Turčija pa temu ugovarja z vso silo. Tam doli pač preje ne bo miru, dokler ne bo prave vojske s Turki.

V Rusiji se pripravljajo veliki dogodki. Čedalje glasneje zahtevajo ustavo, da bi tako tudi ljudstvo dobilo političnih pravic, kakor jih ima pri nas. To bi bilo pač velikanskega pomena za Rusijo.

Vojska v vzhodni Aziji še vedno zanima ves svet. Posebno občudujemo junaške Ruse v Port Arturju. Neprestano grome topovi, divja najljutejši boj, smrt kosi cele vrste, a Rusi se ne udajo. Japonci so si osvojili neki grič, 203 metrov visok, kateremu pripisujejo veliko važnost; razna poročila pravijo, da so odtod razstrelili Rusom več ladij v pristanišču, če je res, se še ne ve. V Mandžuriji Japonci ne marajo napasti, temveč se umikajo.

Jubilej Brezmadežne

v Novem mestu.

H...

Vse krščanske narode po vesoljnem svetu in vse katoliške vernike posameznih dežel je vodila letos le ena misel, navdajala le ena skrb: kako bi najdostojneše obhajali veličasten spomin petdesetih let proglašenja verske resnice o brezmadežnem spočetju Marije Device. In Marijini častilci in častilke, kakor še prav posebno Marijini otroci naše ožje domovine Kranjske, so kar tekmovali mej seboj v sijajnih slavnostih v počeščenje svoje nebeške Matere. Kajpada, da tudi naša Marijanska kongregacija ni zaostala za drugimi, temveč da se je udeležila na najodličnejši način petdesetletnice proglašenja božjega nauka Brezmadežnega Spočetja.

Od 4. do 8. decembra imela je Marijanska kongregacija duhovne vaje v kapiteljski cerkvi pod spretnim vodstvom svojega gospoda voditelja. Prav pridno so članice hodile k studencu milosti. Pa tudi drugi verniki so v obilem številu in

radi poslušali v sice segajoče govore. Na dan jubileja Marijinega, 8. decembra, pristopile so kongreganistnje skupno k mizi Gospodovi; in ž njimi se je udeležilo sv. obhajila ne navadno lepo število nad 400 faranov obojega spola.

Isti dan zvečer bil je sklep duhovnih vaj ter slavnostni shod pri čudovito lepo okrašenem oltarju. Lučic in cvetic bilo je v velikem številu. Preč. gospod vikarij govoril je raz leco z vso navdušenostjo ter Marijine hčere in vse navzoče v jedrnatih besedah spodbujal k gorečnosti in stanovitnosti, k češčenju Brezmadežne ter k posnemanju njenih čednosti. Posvetil je Brezmadežni kongregacijo in vso župnijo s farani. Po govoru vršila se je skupna ponovitev posvetitve Mariji in tri kandidatnje bile so slovesno sprejete v kongregacijo; na to pete litanije, katere je pela cela natlačeno polna cerkev; potem pa zahvalnica ter blagoslov z Najsvetejšim. Jako ginja livo uplaval je konec slovesnosti na sica vseh. Ta večer ostane nam vsem v trajnem spominu. — Dal Bog, da bi donesle te duhovne vaje najboljši sad za celo župnijo!

Bila je pripravljen za zvonik razsvetljava v obširnem obsegu in lepi izpeljavi, do 500 lučic naj bi bilo gorelo; a vihar in dež je vse pokvaril.

Dne 10. in 11. decembra pa je priredila Marijanska kongregacija v proslavo jubileja Brezmadežne dva slavnostna večera v dverani rokodelskega doma z dobro zbranim nastopnim spredom: I. Petje: 1.) Dr. Fr. Liszt: „Ave Maria“; 2.) Callaerts-Hladnik: „Psalm 18, v. 1.—7.“; 3.) Hladnik: „Vesela pevka“; 4.) Volarič: „Planinska rožica“. II. Slavnostni govor (samo 10. decembra). III. Dve Materi. Igrokaz s petjem v 4 dejanjih. Poslovenjeno po nemškem.

Vse pevske točke rešile so pevkine pod vodstvom občeznanega g. Ign. Hladnika nad vse častno. Posebno ugajale ste pesmici „Vesela pevka“ in „Planinska rožica“, kateri je občinstvo sprejelo z nepopisljivo burnim odobravanjem. Pač pa gre večja pohvala prednašajočim „Ave Maria“ in „Psalm“, ker je bilo veliko težavnejše izvajati; a v kljub temu zapele so dovršeno dobro. — K večjemu pevskega uspehu je pa gotovo pripomogla dvanajstletna deklica Mimica Hladnikova, katera je vse pevske točke spremljevala na pianinu z mojstrsko spretnostjo. Splošno je bilo čudenje mej poslušalci nad to nadepolno deklico. Zares prav od sica ji čestitam k toliki muzikalni izurjenosti v njeni dobi. Mimica boče pač vrla posnemovalka svojega učitelja-očeta g. Ign. Hladnika. Tukaj vidimo utelesen izrek: „Dobro drevo rodi dober sad.“

V drugem delu sporeda razločil je častiti gospod vikarij z njemu lastnimi ognjevitimi in kaj mično zbranimi besedami nenavaden pomen teh slavnostnih večerov. Občinstvo je govornika z vso zasluženjo pohvalo počastilo. Jedro govora pa je bilo nekako sledeče.

Veseli smo sicer, a današnji večer ni v prvi vrsti zabaven, ampak slavnosten večer. Brezmadežni velja ta posvetna slavnost. Morda se komu to ne zdi prav, verske resnice na tak način poslavljati. A nič napačnega. Zgodovina nas jasno uči, da je dramatika zrasla na verskih tleh. Posebno srednji vek s svojimi versko-svetnimi zabavami to priča. Ko je pa nered in nedostojnost tem potom prišla v cerkev, je cerkev prepovedala take predstave v svetih prostorih. A v kljub temu je stala dramatika, kakor tudi ostalo pesništvo, še dolgo na cerkvenih tleh. In ne v svojo škodo. V verskih resnicah zajema najlepših vzorov, idej, prizorov in tako veselje ublažuje, urejuje, povzdiguje, posvečuje. Tudi praznovanje velikih praznikov v domačem krogu n. pr. božič, velika noč, s svojim posvetnim veseljem kaže, da ni v mešanju posvetnega in cerkvenega veselja, v posvetnem poslavljenju verskih resnic najti nič napačnega in spodtakljivega. Kdor pa temu načinu proslave Brezmadežne oporeka, oporeka pač zaradi tega, ker stoji na strani tistih, ki se bojujejo proti vsemu kar je nadnaravno. Skrit in očit je ta boj in hud; mnogi se ga zavedajo, večina ne, ker je zapeljana. Posledice? Vse-splošna podivjanost, radi katere se nekaterih loteva nesrečni pesimizem. Čeprav je hudo, a pomagati se da. Nazaj k nadnaravnemu! Dobimo milostij za izvirševanje stanovskih, domovinskih in državljanskih dolžnostij! Vidimo sicer preteči pogin, a utekli ne bomo brez teh milostij. Ali zavržemo vse nadnaravno in se tudi časno gotovo pogubimo: ali pa se uklonimo nadnaravnemu in se rešimo vsaj nekaj, tretje ni

mogoče. Rešitev je v velikem znamenju stoletja, Brezmadežni materi milosti, po katere rokah naj nam dotakajo one tako potrebne milosti za izpolnjevanje domovinskih in državljanskih dolžnostij. Brezmadežni se je poklonil cesar Ferdinand III. 1. 1647., in Avstrija, prej že blizu pogina, je bila rešena. V teh 50 letih je cerkev zmagovala, zmaga naj v prihodnjih 50 letih cela človeška družba sebi v blagor in srečo. To je pomen naše slavnosti: očitno poklonstvo Brezmadežni, kateri se po svojih močeh klanjamo, ker ljubimo svojo slovensko domovino, da bi tudi njej čim prej po Brezmadežni zasvetila nova zlata doba miru, edinosti in ljubezni. Zgodi se!

Kaj radovedno pričakovali smo predstave igrokaza s petjem „Dve materi“. — Bili smo tudi tukaj presenečeni. Gladek jezik in lepe besede s pesmicami vpletene dovedle so igro do prav ugodne uprizoritve. Bila je prava igra izbrana najprimernejša času, kraju in igralkam, ter tedaj vredna, da so se je naše kongreganistnje zares vrlo-dobro naučile. Čestokrat smo že povedali, da se nismo nadejali tako izbornih diletantinj v naši kongregaciji. Seveda gré še prav posebna hvala modri razdelitvi ulog: vsaki svoje. Vsaka se je znala kar uživiti v svoje uloge. Upoštevati se pa še more, da je uprizoritev igre „Dve materi“ ni ravno lahka, koliko bolj tedaj težavna našim diletantinj, katerim radi svojega poklica pač malo časa preostaja za večkratne vaje. Toliko bolj torej zaslužijo vse od prve do zadnje, vsaka posamezna in vse skupaj, najodkritosrečnejšega priznanja za njihov trud. Častno so premagale vse zapreke, ter igro izpeljale nad vse srečno. So pa tudi uživale pri občinstvu zasluženjo ploskanje in navdušeno odobravanje, katero je sledilo vsakemu prizoru. Prav laskave pohvale so se slišale mej zadovoljnim občinstvom.

Kaj prijetno uplivali so na gledalce tudi lepi kostumi; dokaz, da se tudi v tej kočljivi točki pogodi vedno najboljše in primernejše. Vsa hvala gre tedaj tudi v tem oziru dotični gđc. prirediteljici!

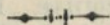
V obče čudenje naravno in izvrstno predstavljala je Ljudmila, grofica vdova glavno ulogo, ulogo najboljše matere, kateri je sijalo le malo srečnih dni temveč pa dni polnih nesreče in trpljenja. Svoji hčerki Olgi ycepila je v nežni mladosti ljubezen, zaupanje in češčenje do Marije. — Kaj ljubka bila je na odru Olga. V vseh položajih znala je dati svojim besedam vedno pravi povdarek, ter je pokazala, da zna že zdaj prav sigurno nastopiti v predstavah. Prav tedaj, da je imela zraven svoje mamice ona glavno ulogo. Bila je Olga podoba angeljske nedolžnosti in ob enem krasen vzor mučenice. V težke verige uklenjena zdihovala je na tuniškem gradu v ječi. Ni hotela zatajiti svoje vere in ljubezni do Marije, da bi tako rešila svoje mlado življenje. Stanovitna je ostala tudi v kljub grožnjam neverne kraljice. Njeno neizmerno zaupanje do Marije zrastle je v trpljenju le še večje. Ni bila osramočena. Ko spi, pride nebeška Mati in jo reši in jo pripelje svoji mamici v naročje.

Duh nasprotovanja in nepobožnosti je vladal pa v sru Elizabete, sestre grofice Ljudmile in Olgine tete. Seveda uloga kot taka ni prijetna. Pa vendar je znala naša Elizabeta značaj versko indiferentne nasprotnice predstavljati prav naravno. Dobro nam je znana že kot izborna igralka, ki vsikdar s svojim kretanjem rešuje prav mojstrsko svoje uloge. Marjeto, soprogo grajskega oskrbnika poznamo tudi že od prejšnjih predstav, ter je prepotrebna prikazen pri igranih. Ona kaj dobro razume navzoče iz srčno-ginljivih in resnih prizorov izpeljavati v trenutke razvedrila in smeja; se svojim šaljivim nastopom in s svojo jej prirojeno mimiko pripravila nam je že mnogo srčne zabave. — Pohvaliti moramo tudi Stano, Marjetino hčerko, katera je bila tudi enaka Olgi, prav dragi Marijin otrok. Skupno ste potovale z drugimi romaricami k Mariji v Loreto. Kaj dopadljivo je izvajala svojo nalogo v čisti in lahko razumljivi besedi in v prav prikupljivem vedenju. Kraljica tuniška se svojima črnima sužnjema je bila izvrstno pogodena; povsem se je nam dopadla. Njo prav radi gledamo na odru, ker si zna s svojo ponašo prikupiti občo simpatijo. Marija z Jezuškom v kapeli in angeljčki bili so sploh kras in ponos slavnostnega večera.

Tem predstavam prisostovalo je oba večera častno število gledalcev iz mesta in okolice. Počastili so tudi slavnostni večer s svojo navzočnostjo c. kr. okrajni glavar, preblago-

rodni gospod Viljem baron Rechbach, milostljivi gospod prošt dr. Seb. Elbert, c. kr. šolski svetnik gospod dr. Franc Detela, c. kr. dež. sod. svetnik g. E. Rizzoli, c. kr. okrajni šolski nadzornik g. Turk in več drugih častitih gospodov duhovnov in uradnikov, kakor tudi prav odličnih gospej in gospodičin.

Dá, s temi večeri je Marijanska kongregacija zopet znovega pokazala, da je njen namen zares blag in vzvišen, da je v najboljših rokah in hodi pravo pot. Radi svojega zglednega vedenja in vsestranskega pohvalnega svojega nastopa, vživa pa tudi naša Marijanska kongregacija po pravici srčno zanimanje in obče spoštovanje v vseh slojih našega za vse dobro vnetega občinstva. — Le tako vrlo naprej drage kongreganistinj neustrašeno in vstrajno pod zastavo Brezmadežne nebes Kraljice!

Domače vesti.

(Najvišje priznanje.) Cesar je izrekel predsedniku okrožnega sodišča v Novem mestu, dvornemu svetniku gosp. Jožefu Gerdešiču, najvišje priznanje povodom od njega naprosenega umirovljenja.

(Umrovljen je) na lastno prošnjo č. gosp. župnik v Dolenji vasi Ignacij Šalehar.

(Učiteljska vest.) Za suplentko na šoli v Trebnjem je imenovana gđc. Marija Strauss iz Ljubljane.

(Umrli) je na dan sv. Barbare dne 4. t. m. v Škocijanu pri Turjaku mati č. g. župnika Jakoba Merca Uršula Merc v 81. letu svoje starosti. Pogreb je bil v torek ob 8. uri.

(Umrli) je dne 6. dec. ob 1 uri po polnoči črnomeljski notar dr. Julij Guštin. Prejšnji dan je bil še zdrav in je delal še ves dan v pisarni, po noči pa je od kapi zadet izdihnil. Zupustil je več majhnih otrok. Pokojnik je bil mož mirnega značaja; zato so mu predbacivali čestokrat zagrizeni pristaši liberalne misli „klerikalizem“. Svetila mu večna luč.

(Umrli je) na Dunaju v bolnišnici (sanatorju) dne 10. decembra t. l. gospod Francišek vitez Langer ple m. Podgoro, graščak v Brslinu in deželni poslanec v 50. letu svoje starosti. Podvrgel se je operaciji, katera se je srečno izvršila, a pomoči mu ni bilo več mogoče. Pokojnikovo truplo prepeljalo se je dne 12. t. m. v domovino, in se je v cerkvi v Šmihelu pri Novem mestu položilo na oder, od koder se je dne 13. t. m. vršil pogreb ob velikanski udeležitvi sorodnikov, prijateljev, veleposestva, zastopstev deželne vlade, deželnega odbora, novomeškega uradništva, kmetijske šole na Grmu in velike množice pobožnega ljudstva na pokopališče v Šmihel, kjer je pokojnik določil, da se ga pokoplje poleg groba svojega očeta. Na njegovo krsto položilo se je 22 vencev. V pokojniku je zgubila Dolenjska za kmetijstvo, zlasti pospeševanje novega vinogradništva ne le zelo vnetega deželnega poslanca, ampak v tej panogi odličnega prvoboritelja, ki je bil s svojimi novimi vinogradnimi kulturami zgled drugim in je pridelal tudi najboljša dolenjska vina. Povzdiga Dolenjske mu je bila zelo na srcu in je množil tradicionalno v tem oziru za našo ožjo domovino imajoče zasluge rodbine vitez Langer-jev, katera se je že iz francoskih časov in pozneje pridobila odlično mesto v veleposestvu in je uživala vedno ljubezen in zaupanje kmetijskega stanu na Dolenjskem. Za svoje zasluge je bil pokojnik odlikovan l. 1898 s podelitvijo viteškega križca Franc Jožefovega reda. Od l. 1891. nadalje je bil voljen deželnim poslancem iz kurije veleposestva, pa tudi v svoji občini in v okraju je povsod pomagal in uplival s svojim svetom in vzgledom na izboljšanje materijelnih koristi svojih občanov. Bodi mu blag spomin!

(Nadučitelj Ignacij Rozman.) Dne 3. t. m. izročili so ob obilni udeležbi dragih koleginj in kolegov, prijateljev in znancev materi zemlji truplo umrlega g. Ignacija Rozmana, nadučitelja v Vel. Podlogu. Pred enim letom je obolel na vnetju rebrene mrene, a je okrevalec do celega. V nedeljo je bil še čvrst in vesel; v ponedeljek pa ga zadene kap, ravno ko vstopi v pisarno. Po tridnevem smrtnem boju, prejemši sv. zakramente, nehale je biti blago srce, katero je gorko ljubilo šolsko mladino in domovino. Blagi pokojnik je bil star 44 let ter služboval v Dobravi pri Kropi, v Mošnjah in sedaj v Vel. Podlogu, kjer ga je dohitela nemila smrt. Po-

kojnik je bil odkrit in blag značaj, katerega je moral spoštovati vsak. N. v m. p.

(Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu novembru 1904 je 252 strank vložilo 114.590 K 36 h, 213 strank vzdignilo 88.620 K 25 h, torej več vložilo 25.970 K 11 h, 11 strankam se je izplačalo hipotečnih posojil 12.380 K — h. 161 menic se je eskomptovalo za 74.018 K — h. Stanje vlog 2.567.149 K 58 h. Denarni promet 388.579 K 07 h. Vseh strank bilo je 991.

(Božičnico) priredi „Ljudska knjižnica“ šmihelska v hotelu g. Windischer-ja na Štefanov večer ob polu 8 uri zvečer s sledečim vspešnim: 1. Govor. 2. Odkritje božičnega drevesca in petje. 3. Obdarovanje otrok in prosta zabava. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

(V bolnici usmiljenih bratov) v Kandiji pri Rudolfovem je bilo sprejetih meseca novembra 118 bolnikov, koncem meseca oktobra jih je ostalo 76, skupno število oskrbovanih tedaj 194. Izmed teh je bilo odpuščenih 90 ozdravljenih, 18 izboljšanih in 2 neozdravljena. Umrli so 3. Oskrbovalnih dni se je nabralo tekom pretečenega meseca 2490. — V oskrbovanju je ostalo 81.

(Vabilo) na občni zbor „Dol. pevskega društva v Novem mestu“, kateri se vrši dne 30. decembra t. l. ob 8 uri zvečer v društveni sobi v Narodnem domu. Vsi gospodje člani se prosijo, tega občnega zbora polnoštevilno se udeležiti. Ako ne bode ob 8. uri zadostnega števila, se sklepa pol ure pozneje ob vsakem številu. Dnevni red: 1. poročilo tajnika, 2. poročilo blagajnika, 3. poročilo arhivarja, 4. volitev predsednika in 5. volitev odbora. Odbor.

(Občni zbor) novomeške kmetijske podružnice je preložen na četrtek po novem letu, t. j. 5. jan., kar se daje gg. društvenikom s tem na znanje.

(Podpore gasilnim društvom iz stražno-gasilnega zaklada za l. 1904.) Deželni odbor je priznal sledečim prostov. gasilnim društvom podpore in sicer: Ljubljana 600 K; po 300 K: Cerklje (Dolenjsko), Kostanjevica, Ledine, Ljubno, Slavina in Vižmarje; po 250 K: Mozelj, Postojna, Škofljica, Skofja Loka in Vodice; po 200 K: Bled, Črni vrh, Sv. Gregor, Ježica, Komenda, Sv. Križ pri Kostanjevici, Mošnje, Moravče, Motnik, Ribno, Ribnica, Rudolfovo, Stara Loka, Štefanjavas in Trata; po 175 K: Bizavik, Bohinjska Bela, Büchel, Dobropolje, Dol, Gameljni, Kranj, Pirniče, Razdrto, Srednjavas y Bohinju, Stari trg pri Ložu, Studenec-Ig, Smartno pri Litiji, Smartno-Tacen, Vinica in Žiri; po 150 K: Begunje, Borovnica, Breznica, Brezovica, Cerklje (Gorenjsko), Cerknica, Dobračevo, Dobrava, Dolenji Logatec, Dolenja vas, Dovje, Gorenji Logatec, Kočevje, Onek, Horjul, Št. Jernej, Koroška Bela, Krka, Kropa, Leše, Lukovica, Mengeš, Mirna peč, Mitterdorf, Moste, Novavas, Orehovica, Planina, Polhovgradec, Predgor, Radeče, Radovljica, Rateče, Rieg, Selce, Sodražica, Šmarje, Trnovo-Bistrica; Vič, Št. Vid pri Ljubljani, Št. Vid pri Vipavi, Vipava, Vrhnika, Voglje, Zagorje in Železniki; po 100 K: Dolenjavas pri Cerknici, Mokronog, Poljane, Senčur, Toplice, Tržič, Vrd in Lužemberk. Skupno se je razdelilo 17.150 K. — Prošenj je došlo 115, a med temi ni bilo rešenih le 19, nekaj radi pomanjkljivosti in nepravilnosti, nekaj, ker ni potreba dokazana.

(Nov vodovod.) Vendar enkrat se bo pričel delati potrebni vodovod na Raki. Oddalo se je tvrdki Wagenfüver iz Dunaja za približno svoto 30.000 K.

(Obesil se je) na Gmajni pri Raki 60letni Fr. Gorenc. Vzrok smrti preveliko zavžita pijača.

(Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) naznanja, da sta bili ti-le navedeni podružnici poslali prispevke za leto 1903 v tekočem 1904. letu: ženska podružnica na Vrhniki znesek 86 K; moška podružnica v Celju znesek 268 K 23 h. Ženska podružnica v Št. Jurju ob juž. želez. pa je uposlala meseca novembra 1903 znesek 82 K 50 h potom uredništva lista „Slovenec“. Ob enem ko se v koledarju za 1905. leto s pričujočim popolnuje „Vestnik“ naše družbe za leto 1903, prosi družbeno vodstvo vse podružnice, naj bi blagovolile v prihodnje vedno v pravem času in vedno za tekoče leto pošiljati prispevkov in to neposredno družbinemu vodstvu. Naknadni popravki povzročajo namreč obilo dela; „Vestniku“ pa včinjajo to škodo, da ni popolnoma natančno z celotno dejanja

in nehanja družbinega vodstva. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

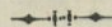
(Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) naznanja tem potom, da so porabne le cele zalepke in cele dopisnice s popolnim besedilom, posebno ako so starejšega datuma. Izrecno povdarjamo da znamk, če so samo izrezane iz dopisnic in zalepk ne moremo porabiti. Ob enem si usojamo opozarjati vse cenjene rodoljubkinje in rodoljube na to, da naj se pisemske poštné znamke ne odlepljujejo, nego izrezavajo s papirjem vred, na katerem so prilepljene in nam tako upošiljajo, ker le take znamke je mogoče naši družbi razpečati. Imena darovalcev in število po njih uposlanih znamk se bodo objavila svoječasno. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

(Poštne zadeve.) Z ozirom na množeci se vožno-poštni promet v božični dōbi priporoča se občinstvu, da se pri pošiljanju vožno-poštnih pošiljatev na sledeče ozira: 1.) Radi izvanredno pomnoženega tovarnega prometa v tej dōbi je priporočati, da se poštnih pošiljatev, ako se hoče, da jih naslovljenec pravočasno udobi, ne oddaje šele prav zadnje dni pred božičem na pošto, marveč že nekaj dni popred. 2.) Pošiljatve, o katerih se želi, da bi bile onega dne odpravljene, katerega so bile na pošto prinesene, oddajati je v božični dōbi najpozneje do 2. ure popoldan. Pozneje oddane pošiljatve se bodo odpravljale šele naslednjega dne. 3.) Posebno pozornost je obračati na to, da so pošiljatve dobro zavite in zaprte, ter da je naslov na istih dobro pričvrščen. Za male pošiljatve z manjšo težo (do 3 kg.), kojih vsebina ne trpi vsled pritiska in ne izpušča maščobe ali vlažnosti in koje niso namenjene daleč, zadostuje, da so v močan papir zavite in z vrstico trdno prevezane. Večje in težje pošiljatve, potem take, ki se pošiljajo v oddaljene kraje in slednjič one, v katerih se nahajajo predmeti, ki se lahko razbijejo ali ki puščajo maščobo in vlažnost, morajo biti z ozirom na vsebino, obsežnost, težo in vrednost vsaj večkrat zavite v močan papir ali močno platno, oziroma morajo biti spravljene v košaricah, zabojčkih itd. Zaklopnice (škatlje) iz lepenke, osobito takozvani poštni kartoni, so dovoljeni, če nimajo znakov poškodbe. Divjačino, ki ne krvavi več, sme se pošiljati v posameznih komadih nezavito, vendar je bolje, da se pošiljanje nezavutih pošiljatev po možnosti opusti, ker se naslovi takih pošiljatev lahko izgubé. Pošiljatve z vsebino, ki se lahko razbije, se ima označiti na zavoju razločno z znamenjem stekla. Pri pošiljaturah z lahko spridljivo vsebino naj se napiše na spremnici dostavek „se naglo pokvari“ ter naj se ta dostavek z modrim ali rudečim svinčnikom krepko podčrta. Zavitek mora biti tako trdno zaprt, da se brez poškodovanja zapore ne more do vsebine. Pošiljatev brez naznačene vrednosti ali v vrednosti pod 400 kron v obče ni treba zapečatiti, če so zapor s pomočjo lepila, pečatnih znamk itd. pri potnih torbah, kovččkih in zabojih s pomočjo zaprtih ključavnic, pri sodih z dobrimi obroči, ali pa po nerazdeljivosti zadostno osigurjene. Pošiljatve v vrednosti nad 400 K pa, kakor tudi vse pošiljatve z zlatom, srebrom, gotovino, vrednostnimi papirji, dragocenostmi ali pristnimi čipkami, morajo biti na konceh zavoja tolikokrat in tako zapečatene, da se zavoja brez poškodovanja pečatov ne more odpreti. Ako je zavitek s čem povezan, tedaj mora biti poveza tako pritrdjena, da se je ne more odstraniti, ne da bi se pečatov pokvarilo. Z razločnim odtiskom pečata, s katerim je pošiljatev zaprta, se ima prevedeti tudi k pošiljatici spadajoča spremnica. Vsako vožno pošiljatev je brez ozira na pridejano poštno spremnico opremiti z naslovom, to je z imenom in priimkom naslovljenčevim in z imenom kraja, kamor je pošiljatev namenjena, oziroma je označiti okraj, ulico in hišno številko. Če le mogoče, naj se napiše naslov na zavoj sam; kjer to ni mogoče, se napiše naslov pri pošiljaturah, katerih ni mogoče zapečatiti, lahko na listič papirja, katerega je pa treba deloma prilipiti na pošiljatev; ako je samo s pečatnim voskom pričvrščen, ne zadostuje. Pri pošiljaturah, na katere se ne more pisati in tudi ne papirja prilipiti, n. pr. nezavita divjačina, napiše naj se naslov na kos lepenke, usnja, lesa ali kake druge trde tvarine ter naj se priveže istega z močnim sukancem ali vrstico na pošiljatev. Ker se velikokrat dogaja, da odpadajo naslovi od pošiljatev vsled mnogokratnega prekladanja pri izvanredno pomnoženem vožnem prometu, in ker se morajo take pošiljatve brez naslova

na posameznih postajah komisijski odpirati, priporoča se pošiljatham samim še jeden naslov pridevati. Pri nezavutih pošiljaturah, n. pr. divjačini, kaže pritrditi na primernem mestu, n. pr. na sprednjih nogah še drugi naslov. Na pošiljaturah, katere morajo biti zapečatene, pripečatiti je tudi vrvice, s katerimi so iste zvezane. Posebno previdno morajo biti zaprte one pošiljatve, katere so namenjene črez morje (n. pr. v Dalmacijo, Hercegovino itd.), ker se s takimi pošiljaturah ne more tako skrbno postopati, kakor z onimi, ki se prevažajo po suhem. 4.) Na pošiljatve, katerih vsebina je podvržena vžitninskemu davku, se opozarja še posebno. Pri takih pošiljaturah, ki so namenjene v mesta, kjer je vžitninski davek upeljan, n. pr. v Ljubljano, Gradec, na Dunaj, v Prago itd., priporoča se v svrhu hitrejšega razdačenja, da se na naslovu zavitka, kakor tudi na spremnici označuje vsebina in pa tudi količina (kilo, liter, komad) ki služi za podlago pri določevanju vžitnine. Opozarja se dalje, da v božični dōbi poštni uslužbenci ne utegnejo vstrezati sem in tja izraženi želji strank, da se jim pošiljatve zavijó, ter da se mora vsaka na pošto prinesena, ne po predpisih zavita pošiljatev brezpogojno zavrniti. Končno se še omenja, da se bodo došle poštné pošiljatve v božični dōbi naslovljenecem mesto dvakrat, trikrat na dan dostavljale.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda) v Novem mestu prav toplo priporoča vsem zavednim narodnjakom, da se o priliki božičnih in novoletnih vošil prav pridno in brez izjeme poslužujejo narodnih kolekov sv. Cirila in Metoda na vseh pismih, dopisnicah in razglednicah. Nikdo naj te narodne dolžnosti ne prezre. Dobivajo se v vsaki množini pri J. Krajec nasl. in tudi v drugih prodajalnah.

(Današnji list) obsega deset strani.

Razne stvari.

* (Znaki zdravja pri govedih.) 1.) Zdrave živali imajo fino, mehko kožo, ki se premika. Če se z roko vzdigne guba, ta takoj izgine, če se koža izpusti. Če je pa koža trda, neukretna, usnjata in guba ne izgine takoj, potem je to znak dolgotrajnega slabega krmljenja ali dolgotrajne bolezni. Rumene barve koža na različnih krajih, n. pr. na ožrelju, na ustnicah, na sramnici i. t. d. kaže, da je žival bolna na jetrih. Dlaka mora biti svetla, ne pa resasta in kuštrava. Žival se mora vedno goliti. Če goved začne zimsko dlako izgubljati šele v začetku poletja, je navadno nevarno bolna. — 2.) Zdrava goved ima dober tek. Celo tedaj, če se ji malo časa po krmljenju kaj dobrega položi, se ga mora s slastjo polotiti. Med krmljenjem zdrava žival ne stopa od jaslí, niti se ne vlega. Kadar se je najedla, začne kmalu prežvekovati, če je nič ne moti. Prežvekovati pa mora živahno in ne v večjih presledkih. Zdrava žival ugrizne pri prežvekovanju 40—60 krat, preden grizlje zopet požre. Če pa ugrizne kakih 10—12 krat in le leno prežvekuje, potem je bolna. Kako žival je in prežvekuje, pa ni vselej neoporečen znak zdravja. Če je žival jetična, če ima kako tujo reč v srcu in pri mnogih drugih hudih in dolgotrajnih boleznih, more imeti razmeroma že dober tek, čeprav je na smrt bolna. Če ima žival polne lakotnice, potem ni ravno sumljivo, če se ji tek zmanjša, pač pa je sumljivo, če so lakotnice zelo upadle. — 3.) Zelo napolnjen se vidi vamp pri govedih, kadar se zelo najé, tako da je videti, kakor bi jo napanjalo. To pa navadno ni opasno in se izgubi, kadar žival začne prežvekovati. Če se pa žival hitro in zelo napne, lahko v kratkem času pogine. Zelo se žival tudi napne, če ji v goltancu ostanejo tuje reči: repa, krompir i. t. d., ker zaradi teh reči ne morejo plini iz vampa. — 4.) Dihati mora žival mirno, kakih 20 krat na minuto. Grgrajoče in hrupče diha žival, če ima vnetico v vratu ali pa hude bolezni v vratu. — 5.) Ne nevaren, vlažen in močan kašelj se pojavlja pri vseh lažjih vnetjih, ki pa izgine, če se žival primerno oskrbuje. Slap, brezglašen kašelj, ki se meseca dolgo vleče in se lahko povzroči, če se živali za nekaj časa zamaši nos s kako cunjó, je pa vselej sumljiv in je navadno znak plučne jetike. — 6.) Na iztrebke je tudi treba paziti. Trajna driska, ki je z nobenim sredstvom ni mogoče ustaviti, je znak črevesne jetike. Pri zdravem govedu mora biti govno kakor gosta kaša, ki ne razpade. Kadar se pa krmi z zelenjem, tedaj driske ne smemo

šteti med boleznimi. — 7.) Zdrave krave molzejo vedno. Če se mleko hitro posuši, je to znak hude bolezni. — 8.) Če oteko žleze ob grlu, na vratu, pred prsi in v lakotnicah, je žival jetična. Včasih se ob grlu, na prednjih prsih, na trebuhu napravijo vodenične tule, ti na njih ostanejo jamice, če se sproti nanje pritisne. Take tule nastajajo, če je žival vodenična, posebno pa, če je vsled tujih reči bolan srčni mehur. — 9.) Zdrava žival hodi sigurno in mirno ter glavo lepo nosi. Če se ležeča žival nažene, da vstane, stori to takoj in z lehkoto. — 10.) Če se živali seže v uho, mora krepko z glavo stresiti. — 11.) Rogovi in ušesa naj bodo na dnu zmerno gorki. Gobec mora biti vlažen ne le zmerno gorak. Če so ušesa in rogovi zdaj mrzli, zdaj vroči in če je gobec vroč in suh, potem ima žival groznico. Toplina se meri z majhnim toplomerom v mastniku ter ne sme biti višja kakor 39° C, če je višja, ima žival vročnico. — 12.) Krava se mora po otežitvi v gotovem času, v 24—28 dneh, zopet goniti in če se ni ubojela, zopet v tleh do štirih tednih. Silno in neprestano pojanje je znak, da so oboleli jajčniki.

„Umna živinoreja.“

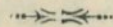
* (Lažnjivi srbski prestolonaslednik.) Osmešnem dogodku poročajo iz Belegrada: Dva gojenca beligradske podčastniške šole, hote se malo razveseliti, podala sta se v v neko krčmo v bližnjem kraju Obrenoviću ter si naročila navadne turške kave. Ne malo sta bila presenečena, ko jima ni krčmar prinesel le naročene kave, ampak tudi likerjev in močnih jedi, sploh vsega, česar je imel na razpolaganje ter ju je bodril, naj le pridno posežeta po jedi in pijači. Ko sta vojaka vprašala za račun, se je krčmar branil vsprejeti denar, ter je, na veliko začudenje vojakov, izjavil, da si šteje v veliko čast, da je zamogel pogostiti Njegovo kraljevo Visokost, prestolonaslednika Jurija. Zaman sta vojaka zatrjevala, da se moti. Krčmar ni hotel o tem ničesar slišati ter je dostavil, da dobro vé, da se ne sme kot prestolonaslednik izdati, da zamoreta pa oba visoka gospoda računati na njegovo molčečnost. O tem je slišal okrožni predstojnik, ki je oba mlada gospoda, katera je vsa stvar pričela mikati, posetil ter ju povabil na obed. Predstojnik je priredil veliko pojedino, na kateri se je namišljeni prestolonaslednik vedel jako priljudno. Med tem je pa predstojnik v Belegradu prosil za navodila glede prestolonaslednika, a moramo si misliti, kako kisló se je držal, ko je iz Belegrada dobil brzoglavni ukaz, naj „Visokost“ aretira. Predstojnika je popadla silna jeza, tako, da je obema povablencema vse prerel. Sedaj se nahajata „prestolonaslednik“ in njegov adjutant v Belegradu ter pričakujeta obsodbe vojaškega sodišča, ki ne utegne morda biti preveč stroga. Lažnjivi prestolonaslednik je baje zelo podoben pravemu srbskemu prestolonasledniku Juriju.

* (Koliko ljudi se v Londonu izgubi.) Za leto 1903 je izkazala policija, da se je izgubilo v Londonu 35.26n oseb. Še bolj čudno pa je, da se je le polovica izginolih2 zopet našla; skoraj 18.000 oseb pa izgine v Londonu povprečno tako, da ni več o njih ne sluha ne duha. Potemtakem izgine na dan nad 60 Londončanov za vedno. To pač čudno odseva na moralčne razmere milijonskega mesta.

* (Dogodki na Balkanu.) Makedonski odbor je izdal knjigo pod naslovom: „Le Macedoine et le vilayet d' Adrianople“ (1893—1903). Pisatelji opisujejo položaj v Makedoniji v zadnjih desetih letih, turške nasilnosti in opustošenja v pašaliki Monastir, Skoplje, Solun in Edrin. Leta 1903 so Turki vpepelili 198 krščanskih vasij z 12.211 hišami, posilili so 3098 krščanskih žena in deklet, 170 žena in mladih deklic so odvedli, 70.000 oseb je bilo vsled turških zločinov brez stanovanja. Ignali so iz dežele 30.000 oseb in 1500 oseb so zaprli. Notranjo vstaško organizacijo je povzročila turška vlada in turška krvoločnost ter nasilstvo. Organizacija ima namen, da vstaja reši krščansko ljudstvo turškega nasilstva. Le kedar bo prebivalstvo rešeno turškega jarma, bo tudi rešeno makedonsko vprašanje. Zgodovina je bila Makedoncem najboljša učiteljica. Vse slovesno napovedane preosnove od pariškega do berlinskega shoda so ostale mrtva črka in se niso izvršile. Grška, Srbija, Rumunija in Bolgarija so postale svobodne le po posredovanju oborožene sile. Tudi Kreta je dobila samoupravo po orožju. Zgodovina dokazuje, da ni slučaja, v katerem bi turški mogotci prostovoljno ali pa po posredovanju tuje diplomacije izboljšali položaj krščanskemu pre-

bivalstvu. Naloga makedonske vstaške organizacije je, pripraviti prebivalstvo na vstajo, postopati nasilno proti nasprotnikom in uničiti vse izdajavce. V vstaški organizaciji ni razločka med veroizpovedanjem in narodnostjo. Žal, da so ravno narodnostni prepiri početkoma preprečevali uspešno delovanje vstaške organizacije. Sedaj je premirje, a če se voditelji prepričajo o neuspehu tujih časníkov, bo zopet izbruhnila vstaja. Vstaši zahtevajo imenovanje krščanskega generalnega guvernerja, ki ni bil nikdar v turški službi in je neodvisen od turške vlade. Njegovo delovanje naj pa nadzoruje stalna mednarodna komisija.

* (Električno zvonjenje.) Zadnja leta so vpeljali elektriko tudi v cerkvene zvonike. Na stolpu katedrale v Lincu so napravili električne motore, ki zvone. Zvonov je tu sedem; da zvoni, se ni treba vzpeti v zvonik, temveč se spusti iz zakristije električni tok. Vse je tako urejeno, da se lahko zvoni, s katerimi zvonovi se ravno hoče.

Naznanila mestnega magistrata.

(Seja občinskega odbora) v Rudolfovem z dne 2. dec. 1904
Navzoči g. župan pl. Sladovič; svetovalci gg. Rosman, Umek, Gustin; odborniki gg. Bruner, Ferlič, Golia, Mogilič, Morauc, Mramor, dr. Poznik, Skale, Smola, Windischer; zapisnikar tajnik Stukelj. — Gospod župan konstatuje sklepčnost odbora, otvori sejo ter imenuje kot overovatelja zapisnika današnje seje g. Umeka in g. Gustina. Predno se preide k dnevnemu redu, poroča g. župan, da je g. 1. Krajec prispeval 15 kron k Pollakovim ustanovi, nadalje, da je od g. Rosmana prejel znesek 18 kron, kateri znesek so razni prijatelji darovali names'o venca na krsto g. Ivana Mechora ter podarili ubožnemu zakladu. Izreka se torej v imenu ubogih toplá zahvala za ta darila. Na to prede g. župan k dnevnemu redu. 1.) Čitanje zadnjega zapisnika z dne 29. oktobra 1904, št. 1745. Zapisnik se prečita ter odobri. 2.) Poročilo županstva glede Cimbavse ustanove. G. župan prebere ustanovno listino glede zapisnice Janeza Cimbasa, kaplana v Toplicah, iz katere je razvidno, da se za ustanovitev višje dekliške šole v Novem mestu zamore ta denar uporabiti, ako se taka šola dá v oskrbovanje redovnicam. Glavnica je dosegla znesek od 18.000 K. Da se omogoči to ustanovo uporabiti, je starešinstvo sklenilo sklep mestnemu odboru predložiti. Starešinstvo je v svoji seji dne 2. dec. 1904 sklenilo sledeče: Glavnica od 18000 K — oziroma obresti od te glavnice, katere znašajo 720 K na leto, so premajhni, da bi mestna občina tako dekliško šolo, kakor jo ustanovna listina zahteva, ustanoviti ter oskrbovati zamogla. Starešinstvo, pripoznajoč potrebo višje dekliške šole v Novem mestu, priporoča, da mestni zastop sklene ustanovitev iste podpirati z letnim prispevkom od 500 do 600 K začasno brez vsake daljše obveze ter pod pogojem, da imajo v isti šoli dekleta mestnih ubogih brezplačni šolski poduk, kakor tudi, da ima mestna občina sonadzorstvo. G. župan prosi, da se ta predlog sprejme. V debati, katera se je vnela, so vsi gg. odborniki pripoznali potrebno ustanovitev take šole. Na to se predlog starešinstva sprejme. 3.) Poročilo županstva glede podelitve gimnazijsko-jubilejne ustanove. Po poročilu g. župana se podeli ta ustanova dijaku V. gimn. razreda Maksimilijanu Petrič. 4.) Poročilo županstva o oddaji mestnih voženj za leto 1905. Po poročilu g. župana oddajo se vožnje in sicer: šta za cesto g. Ivanu Ferliču; pesek za ulice, zidarski pesek in pesek za cement g. Josiju Mogiliču in „loco-vožnje“ g. Ludoviku Ferliču. Drazbeni zapisnik se soglasno potrdi. 5.) Poročilo županstva o dopisu županstva Prečna glede prispevanja lesa za popravo brvi. Prebere se dopis glede prispevanja lesa za popravo brvi proti Cegelnici. Gospod župan poroča, da do sedaj sploh ni bilo znano, da bi bila mestna občina prispevala za popravo te brvi, zatorej predlaga, da se ta prošnja odbije. Predlog se sprejme. 6.) Poročilo županstva o pritožbi gospoda D. Franciča v stavbeni zadevi G. Rosman kot poročevalec stavbenega odseka pojasni stališče ogleadne komisije pri g. D. Franciču, g. župan pa poroča o odloku mestnega županstva. Na to mestni zastop na podlagi sledečih razlogov: „Ako bi se bila g. Franciču taka poprava njegove hiše dovolila, kakor jo je on zahteval, morala bi se radi slabega stanja ista smatrati kot bistveno preureditev poslopja, za kar se mu pa iz stavbenih, krajevnih, prometnih in varstvenih ozirov ni mogla dovoliti. Kar se pa dalje tiče njegove trditve v pritožbi, da se mu je vže dovoljenje dalo za popravo ter isto drugi dan zopet preklicalo, je pa popolnoma neresnično. Dalo se mu je le ogleadni zapisnik v podpis ter vednost mnenja ogleadne komisije kakor tudi izjava stavbenega strokovnjaka, na podlagi katerih mu je dalo mestno županstvo šele gori omenjeni odlok z dne 27. oktobra 1904, št. 1452.“ — pritožbo gospoda D. Franciča kot neutemeljeno zavrne ter odlok županstva odobri. 7.) Poročilo ubožnega odseka o razdelitvi cesar Franc-Josipove jubilejske ustanove. G. Maks Bruner kot poročevalec ubožnega odseka predlaga, da se podeli cesar Franc-Josipova jubilejska ustanova po 10 K sledečim revežem: Francu Avžin, Jeri Bevič, Martinu Colnar, Mariji Fischer, Francu Godina, Janezu Jazbec, Luciji Jazbec, Meti Kalčič, Leopoldini Kinsky, Mariji Kobetič, Ani Lepič, Mariji Mihelčič, Jeri Palež, Mariji Papež, Janezu Peče, Janezu Pitako, Jakobu Potočnik, Mariji Radež, Ani Skul in Mariji Pačo. Predlog se sprejme. 8.) Poročilo županstva o dopisu c. kr. okrajnega glavarstva radi podelitve koncesije za žganjetoč g. Beti Mechora. Sklene se soglasno c. kr. okrajnemu glavarstvu poročati, da se naj g. Beti Mechora podeli napročena koncesija z istimi pravicami, kakor jih je imel pokojni g. Ivan Mechora in radi tega, ker je v okraju potreba za tako koncesijo. 9.) Poročilo županstva o dopisu c. kr. okrajnega glavarstva radi naprave prehoda čez državno cesto pred poslopjem c. kr. okrajnega glavarstva. G. župan prebere dopis c. kr. okrajnega glavarstva, sestavljen v nemškem

jezik, kakor tudi sestavljen odgovor, ki se glasi: „Slavno c. kr. okrajno glavarstvo v Rudolfovem. Na dopis z dne 23. nov. 1904, št. 26.261, se usoja podpisano županstvo sledeče omeniti: Naprava prehoda pri poslopju c. kr. okrajnega glavarstva po državni cesti ne spada nikakor v področje delokroga mestnega županstva, ker bi tako tolmačenje stavbenega reda za Kranjsko imelo posledico, da bi vsak hišni posestnik z isto pravico zahteval, da se mu naredi prehod čez državno cesto.“ Mestni zastop ta odgovor odobri. 10.) Slučajnosti. G. Rosman predlaga, da bi se mestni uslužbenci vpisali v okrajno bolniško blagajno radi tega, da se mestna občina izogne raznih neprilic, katere nastanejo vsled bolezni enega ali drugega. Po debati se ta predlog soglasno sprejme. — Ker je dnevni red končan g. župan sejo zaključuje.

Vabilo. Za nastopajoče novo leto vabljeno je občinstvo sploh, naj se uljudno odkupi po znanih rešitvenih kartah za novoletna in godovna voščila. To je splošna, stara navada v mestih. Doneski se porabijo v korist tukajšnjih revežev. — Vsem darovateljem se izjavi v imenu revežev iskrena zahvala, ter se bodo imena istih naznanila. Cena vsaki karti je 70 vinarjev. Velikodušnost in milosrčnost p. n. dobrotnikov s tem ni omejena. Dobivajo se karte v mestnem uradu.

Naslednje gospe in gospodje so se za leto 1905 odvezali za novoletna in godovna voščila v korist mestnim revežem:

Josipina pl. Sladovič 2 K, Marija Seidl 2 K, Jozefa Rosman 1 K, Kati Ohlak 2 K, Pavlina Hrovat 1 K, Antonija Valka 2 K, Avgusta Kalčič 2 K, Julija Mramor 2 K, dr. Franc Detela 1 K, Jožef Bergmann 2 K, Adolf Gustin 2 K, Simon pl. Sladovič 3 K, Karl Rosman 2 K, Alojz Virbnik 1 K, Franc Jeraj 1 K, Jakob Zupan 1 K, Ivana Krajec nasl. 2 K, Ivan Koklič 2 K, M. Majcen 1 K, dr. Jos. Marinko 1 K, Julij Krek 1 K, Leopold Pettauer 1 K, Anton Gačnik 1 K, Gustav Mura 1 K, Ivan Kastelic 2 K, Franc Pintar 1 K, Franc Blažon 1 K, Anton Globelnik 1 K, Franc Pleterski 1 K, dr. Jakob Schegula 2 K, Josip Čučelič 1 K, Josip Damisch 1 K, C. kr. orožništvo 2 K, Ivan Mirtič 1 K, Franc Seidl 1 K, Ludvik Ilvsky 2 K, Josip Ogoreutz 1 K, Adolf Pauser 2 K, Josip Mogolič 2 K, Anton Ogrin 1 K, Alojz Windischer 1 K, Franjo Možina 2 K, Anton Hočevar 2 K, Ivan Moranc 1 K, Anton Jakaz 1 K, Alojz Reitz 1 K, Josip Moranc 2 K, Karl Germ 2 K, Bohuslav Skalicky 1 K.

Darovi za dijaško kuhinjo v Novem mestu.

Marija Željko, dekle iz Mirne peči, 1 K; veleč. g. Josip Mensinger, kaplan 2 K; veleblag. g. dr. J. Schegula za prvo polletje 25 K; veleblag. g. dr. Travnar, sodni svetnik 10 K; dobrotniki iz Mesta in Kandije za mesec 46 K 60 h; gospa Josipina Windischer nekaj mernikov repe. Bl. g. dr. Gvidon Srebre, odvetnik 20 K. Sl. Marijanska kongregacija v Novem mestu 20 K. — Podpisani senajpršičneje zahvaljujem za poslano darove. Ob enem pa prav lepo prosim, ne pozabite dijaške kuhinje letos, ko je v marsikaterem oziru prav trda. Letina je bila slaba v naši okolici — zato malo darov v živilih. Ko bi ne bili Mirnopečani tako dobri, ne vem, kaj bi počel. Novih dobrotnikov ni kaj, še celo nekaterih starih ni več; vse je jako drago, število podpisanih pa nič manje. Ni čudo, da vže doslej manjka nad 400 K, dasi je bilo lani 81 K preostanka. Prosim prav pristrčno, pošljite mi kmalu svoje darove stari dobrotniki — pridite novi in usmilite se naših potrebnih dijakov. Prosim dobrotnike po dolenskih mestih, stare nabiralce darov: storite kmalu, kar ste doslej storili vsako leto. Sedanji čas je najhujši, torej ne odlašajte. Drznem se pa še nekaj omeniti. Razven Metlike, Čraomlja in Žužemberka, kjer se je doslej vsako leto za dijaško kuhinjo pobiralo, bi se dalo brezdvomno še v kakem drugem dolenskem kraju kaj nabrati za dijaške novomeške, gotovo, ako se le dobi gospod — ali gospa — ki bi reč v roke vzela. Podpisani delam z veseljem v prid mladini, ali sam povsod ne morem biti. Podpirajte me!

Dr. Jos. Marinko.

Umrli so:

2. dec: Hrovat Anica, posestnikova hči, 5 mesecev, jetika, hiš. št. 113.
8. dec: Kobetič Marija, zasebnica-vdova, 84 let, vodenica, hiš. št. 117.

Loterijske številke.

		25	53	52	45	88
GRADEC,	3. decembra					
TRST,	10. decembra	44	61	34	66	71

Tržne cene dne 5. decembra 1904 v Rudolfovem.

Imenovanje	Hektl. po		Imenovanje	Hektl. po	
	K	h		K	h
Šenica	15	60	Leča	11	71
Rž	13	—	Bob	9	76
Koruzza	13	66	Ajda	18	66
Oves	7	80	Proso	11	38
Ječmen	12	03	Soršca	13	—
Krompir	5	20	Lan	—	—
Fižol	12	03	Jajca po 3 za 20 vinarjev.		
Grah	12	03			

!! Udje družbe sv. Mohorja pozor !!

Vezavo za novi molitvenik

Lurška Mati božja

izvršuje kaj lično, trpežno in cenó

knjigoveznica J. Krajec nasl. v Novem mestu.

V graščini Srebrnice pri Rudolfovem so razne vrste dobrih drobnih in debelih

jabolk

ceno za prodati.

(286-0-2)

Lepo stanovanje

obstoječe iz 3 velikih sob, kuhinje, shrambe in kleti, je takoj za oddati pri JANEZ-u KOŠAK, gostilničarju v Novem mestu.

(292-3-1)

Kanalčki

(dobri pevci), — kakor tudi
lepa, velika kletka

— se prodaja po nizki ceni —
Arkotove ulice št. 212. (295)

Pozor!

Adolf Gustin

trgovina z železnim in špecerijskim blagom
c. kr. prodaja smodnika v Rudolfovem

naznanja, da so došle

slamorenice

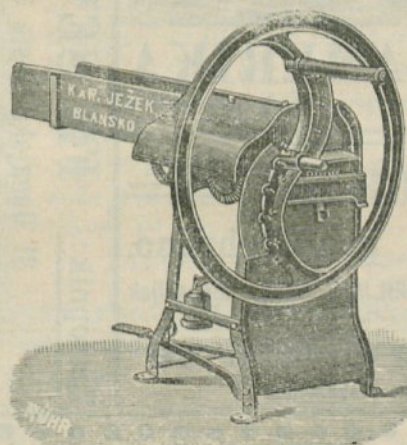
in stroji

za koruzo ružiti, — v
najnovejšem sistemu in po

najnižji ceni.

Za dobroto vsakega stroja
se v vsakem oziru jamči.

(297-3-1)

V najem daje se

(298-3-1)

hiša

z gospodarskim poslopjem
na Čatežu ob Savi.

V hiši je nad 50 let gostilna ter je za prodajalno in vsako drugo obrt pripravna. Več se poižve pri lastniku

Josip Kodrič-u v Krški vasi, okraj Krško.

Učenca

sprejem v trgovino mešanega
blaga takoj od dobrih starišev.
Zmožnega slovenskega in nem-
škega jezika.

Jakob Šega, Škocjan pri Mokronogu.

(283-3-2)

(293)

Veselo novo leto

voščim prečastiti duhovščini, gospodom županom, veleposestnikom in vsem cenjenim gospodom kmetovalcem.

Ob enem se priporočam za vsa razna

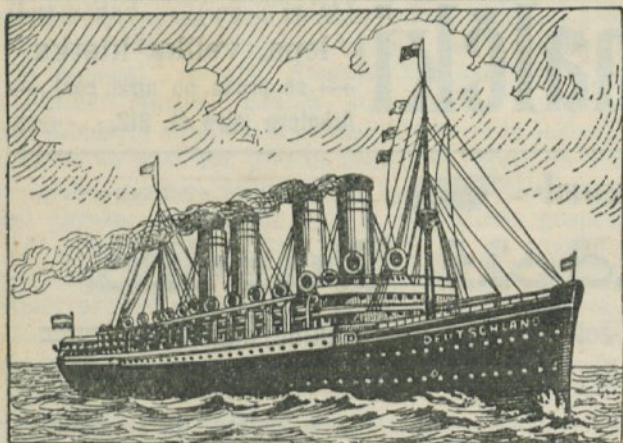
tesarska dela

pri gospodarskih poslopih, novih stavbah, ledenicah, na zvonikih, cerkvah, popravila pri zvonovih itd. Izvršujem vsako delo po inženerskem ali pa tudi lastnoročnem obrisu ter za delo jamčim.

Spoštovanjem udaui

Josip Zupanc,

tesarski mojster v Toplicah h. št. 6.
(Dolenjsko).

HAMBURG - AMERIKA

Iz Ljubljane v

NOVI YORK samo
6 dni z dobro, prosto hrano.

Odhaja se iz LJUBLJANE vsak ponedeljek, torek in četrtek v tednu.

Izvrstna, sigurna vožnja z brzoparniki.

(233-24-7) Pojasnila po večkrat brezplačno.

FR. SEVING, Ljubljana
31 Dunajska cesta 31 — zraven šränge.
Zastopnik:

Naznanilo. (294-2-1)

Slavnemu občinstvu od blizu in daleč
vljudno naznanjam, da bodem

s 1. januarjem 1905 zopet odprla dobro znano

gostilno pri Šušteršiču.

Zagotavljam vseskozi solidno postrežbo
z dobro pijačo ter z okusnimi, gorkimi in
mrzlimi jedili. Na razpolago bodo snažne sobe
v prenočišče, kakor tudi hlevi za konje in
lep prostor za vozove.

Za prav obilni obisk se udano pripo-
ročujem spoštovanjem

Leopoldina Šušteršič,

v Toplicah št. 15 (Dolenjsko).

Na prodaj so iz proste roke na mestnem polju

Mechorato ve njive in novo zgrajeno gospodarsko poslopje.

Natančne podatke se izve pri Adolf Gustinu, trgovina z
železnino in špecerijo v Rudolfovem.

(296-3-1)

Pozor! Bolnemu zdravje!

Pozor! Slabemu moč!

Pakraške kapljice in Slavonska biljevina sta danes dva najbolj priljubljena ljudska leka, ker delujejo gotovo z najboljšim uspehom, ter si tako pridobivajo sloves po vseh delih sveta. Manj kot 12 steklenic se ne pošilja. Pakraške kapljice: delujejo proti vsem boleznim želodca in črev, odstranjujejo krče, bolečine v želodcu, preganjajo vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, odganjajo male in velike gliste, odpravljajo mrzlico in vse od te izhajajoče bolezni. Lečijo dalje vse bolezni na jetrih in slezah. Najboljše sredstvo proti bolezni maternice in madrona, vsled česar ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naroči naj jih vsakdo pod naslovom: Peter Jurišič, lekarnar. Pakrac 205, Slavonija. Denar naj se pošlje naprej ali s povzetjem. Cena je sledeča in sicer franko na vsako pošto:

12 stekl. (1 tucat) 5—K, 24 stekl. (2 tucata) 8-60 K, 36 stekl. (3 tucati) 12-40 K,
48 stekl. (4 tucati) 16—K, 60 stekl. (5 tucatov) 18—K

Slavonska biljevina: se rabi z uprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolesi v prsih, prehlajenju, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, zbadanju, kataru, odstranjuje goste slin in deluje izvrstno pri vseh tudi najstarejših boleznih v prsih in na pljuči.

Cena je naslednja franko na vsako pošto:

2 izvozni stekl. 3-40 K, 4 izvozne stekl. 5-80 K, 6 izvoznih stekl. 8-20 K.

Manj kot dve steklenici se ne pošilja. Denar naj se pošlje naprej ali se pa povzame. Prosim, da se naročuje samo in izrecno le pri meni pod naslovom:

Peter Jurišič, lekarnar, Pakrac br. 105, Slavonija.

(281-20-2)

Vidmanic kaže seljanom moč „Pakraških kapljic in Slavonske biljevine.“

Singer-jevi šivalni stroji.

Original Singer šivalni stroji
Original Singer šivalni stroji
Original Singer šivalni stroji
Original Singer šivalni stroji
Original Singer šivalni stroji

so vzorni v konstrukciji in izvedbi.
so neuprljivi za obrt in domačo rabo.
so najbolj razširjeni v tovarniških obratovistihih.
so nepreosljivi gledé trpežnosti in zmožnosti.
so posebno pripravni za moderno umetno vezenje.

Brezplačni poučni kurzi za vse domače šivanje in za moderno vezenje.
Svila za vezenje v vseh barvah v veliki izbiri v zalogi. Elektromotorji za posamezne stroje za domačo porabo.

SINGER Co. šivalni stroji, deln. družba

Ljubljana, Sv. Petra cesta šteč. 6.

(194-12-10)

„Grand Prix“.

Najvišje odlikovanje.

Pariz
1900

Imam v kleti

(263-12-4)

več 100 hktl. pristnega belega in črnega vina

nekaj fine rakijske, tropinovca in brinovca. Vse solidno postavljeno tudi v moji posodi na tukajšnji državni kolo-dvor po primerno nizki ceni.

Ivan Pujman,

posestnik in trgovec — Vodnjan Dignano Istra.

Lepo posestvo

v Zalogu pri Novem mestu (prej Petanovo)

z vsem gospodarskim poslopjem, v najboljšem stanu, lepim travnikom, sadnim vrtom je na prodaj. Cena po dogovoru.

Natančneje pri Ant. Hočevanju v Novem mestu. (284-2-2)

Ceno češko perje za blazine!

5 kilo: novo oskubljeno K 9-60, boljše vrste K 12—, belo kakor mah mehko K 18 —, K 24 —, belo kot sneg, kakor mah mehko, oskubljeno K 30 —, K 36 — se razpošilja poštnine prosto po poštneem povzetju. Zamena in prekie proti povrnitvi poštnine dovoljen.

Benedikt Sachsel, Lobes 294, pošta Pizen, Češko. (263-6-4)

Več prav lepih kapelic

v gotičnem slogu iz hrastovega lesa, pripravne za Šmarnice, domače oltarje itd. ima po vredni ceni po 20 kron na razpolago podobar FR. CIBER, Kandija (Rudolfovo). (289-3-2)

Bratov MAYER

— tovarna za orglje in harmonije —
FELDKIRCH — PREDARLSKO

se priporočata prečast. cerkvenim predstojništvom za izdeljavo orgelj ter iste izvršita po zahtevi na kateri si bodi z stem, ter jamčita za delo deset let.

Izdelala sta pripoznano umetno ško dovišena dela za Novomesto, Zatičino, Ljubljano, Šmihel in drugod.

Ob enem priporočata orgeljske-harmonije od 100 K nadalje z obsežnim jamstvom in zamenjavo jezičkom tekom 20 let.

Kupita tudi stare inštrumente ali vzameta v zameno.

Zdravje je največje bogastvo! — Zdravje je največje bogastvo!

(269-20-3)

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nedosegljive KAPLJICE sv. MARKA se uporabljajo za zunanjo in notranjo vporabo. Osobito odstranjujejo trganje in koljenje po kosteh, nogah in rokah, ter izlečijo vsaki glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri boleznih na želodec, ublažujejo katar, urejujejo izmečke, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženejo velike in male gliste, ter vse bolezni, izvirajoče od glist. Delujejo izborna proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodec. Odpravijo vsako mrzlico in vse bolezni, izvirajoče od mrzlice. Te

kapljice so najboljšo sredstvo proti boleznim na maternici in madronu, radi tega ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmetski hiši. Dobiva se samo: „MESTNA LEKARNA, ZAGREB.“ Raditega naj se naroča naravnost pod naslovom: „Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg šteč. 50, poleg cerkve sv. Marka.“

Denar se pošilja naprej ali povzame. Manj kakor 12 steklenic se ne pošlje. Cena je naslednja in sicer franko postavljeno na vsako pošto:

1 ducat (12 stekl.) 4 K — v || 3 ducati (36 stekl.) 11 K — v
2 ducata (24 stekl.) 8 K — v || 4 ducati (48 stekl.) 14 K 60 v
5 ducatov (60 stekl.) 17 K — v

Na razpolago imam na tisoče priznalnih pisem, katerih mi ni mogoče radi pomanjkanja prostora navesti. Zato navajam samo imena nekaterih gospodov, ki so uporabljali „kapljice sv. Marka“ z najboljšim vspehom, ter popolnoma ozdravili: Ivan Baretinčič, učitelj; Stjepan Barić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Janko Kišulj, kr. nadlogar; Stjepan Seljanić, seljak; Sofija Vukelić, šivilja itd. itd.

MESTNA LEKARNA, Zagreb, Markov trg šteč. 50, poleg cerkve sv. Marka. Ustanovljeno l. 1360.

Zahtevajte pri nakupu

(125-24-16)

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko jelen.

Ono je

zajamčeno čisto

in brez vsake škodljive primesi.

Pere izvrstno.

Varstvena znamka.

Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilu neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

GEORG SCHICHT, Aussig. — Največja tovarna te vrste

Dobiva se povsod!

na evropskem ozemlju.

Dobiva se povsod!

Kdor ljubi

(78-24-19)

nežno, čisto lice brez pëg, mehko in gladko kožo ter cvetočo polt, umiva naj se z znanim medicinskim

Bergmann-ovim lilijinim milom

(s znamko: 2 rudarja) — tvrdke BERGMANN & Co.

Draždane in Tečen ob Elbi.

Dobiva se tudi po 80 h komad pri lek. S. pl. SLADOVIČ-u in v trgovini g. Alf. OBLAK-a v Novem mestu.

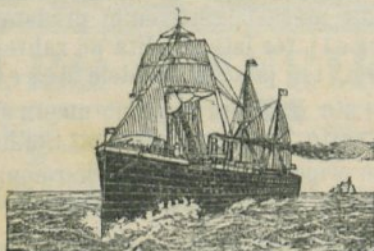
Krasne božične

jaslice

po vsaki ceni dobivajo se
v prodajalni

J. Krajec nasl. v Rudolfovem.

Samo
6 dni

Samo
6 dni

iz Havra v Newyork.

„Francoska prekmorska družba.“

Edina najcenejša in najkrajša črta čez PARIZ in HAVRE

v AMERIKO.

Odpotuje se iz Ljubljane vsak torek.

Vsak potnik ima prosto hrano z vinom že od Bazela naprej.

Znižane cene.

Vozne liste in brezplačna pojasnila daje edino konces.
potovalna pisarna

Ed. ŠMARDÁ

(129-24-15)

v Ljubljani, Dunajska cesta št 18

nasproti znane gostilne pri „Figovcu“.

Ženske lase

zmešane in rezane kupujem na malo in veliko. Vsaki nabiralec las, naj se prepriča, da plačujem od zdaj najvišjo ceno. — Izdelujem vsa vlasolarska dela, vlasulje (baroke), lasne verižice, kite in umetne slike iz las po najnovejšem izdelku. — V zalogi imam najfinejša mila, dišave za obleko, glavnike za dame itd.

Spoštovanjem se priporočujem

(276-24-3)

Ivan Svetec, brivec in vlasoljar
Glavni trg (nasproti mestne hiše).

Božična darila

jako mična, pripravna
in ob enem koristna
— dobivajo se —
v prodajalni

J. KRAJEC nasl.

v Novem mestu.

Hiša v Kandiji

se da v najem. Ista obstoji iz treh sob, kleti, kuhinje, svinjaka in vrta. — Več pove lastnik Franc Bobnar, kovaški mojster v Kandiji št. 4 pri Novem mestu.

(282-2-2)

